til Pleie, bør dette, naar Omstændighederne tale for, at det muligvis kunde lide af venerisk Sygdom, forud underkastes Lægeundersøgelse."

Formanden: Det vil ses, at der af Udvalget er taget et Forbehold med Hensyn til den i Forslag bragte nye § 1, saaledes at der skulde kunne finde en særskilt Afstemning Sted over Paragrafens enkelte Stykker. Et saadant Forlangende kan altsaa fremkomme fra Enhver. Den ærede Justitsminister har allerede meddelt mig, at han for sit Vedkommende forlanger, at det tredie Stykke bliver Gjenstand for særskilt Afstemning. Hvis man ønsker yderligere delt Afstemning, altsaa ogsaa enkeltvis over de første 2 Stykker af Paragrafen, maa Forlangende derom fremsættes, inden vi gaa til Afstemning. Med Hensyn til det tredie Stykke, som jeg nys berørte, skal jeg bemærke, at der til dette er stillet Underændringsforslag baade af Justitsministeren og af det 6te kongevalgte Medlem. Der vil først blive at afstemme over det sidstnævnte Forslag, og hvis dette bliver vedtaget, bortfalder det første; i modsat Fald gaa vi til Afstemning over det af Justitsministeren stillede Underændringsforslag.

Til Lovforslagets § 1 er der stillet to Forslag, idet Udvalget har delt sig, nemlig Forslagene under Litra a og b. Hvis Forslaget under Litra a vedtages, bortfalder Forslaget under Litra b; men forkastes det første, gaa vi til Afstemning over det sidste.

Flere andre Forslag ere rene Redaktionsændringer, som ikke ville behøve at komme under særskilt Afstemning.

Sagen foreligger altsaa nu til Forhandling. Jeg sætter Lovforslagets samtlige Paragrafer og de stillede Ændrings- og Underændringsforslag under Forhandling, og giver Ordet til den ærede Ordfører.

Ordføreren (Oxenbøll): Som den ærede Formand yttrede ved denne Sags 1ste Behandling, frembyder den sine Vanskeligheder for en offentlig Diskussion, og Udvalget har derfor bestræbt sig for saa vidt muligt i sin Motivering i Betænkningen at fremsætte de Grunde, der have bevæget det til de foreslaaede Ændringer. Jeg kan som en Følge heraf i alt Fald foreløbig henvise til Betænkningen, idet jeg dog maa gjøre nogle enkelte Bemærkninger, navnlig med Hensyn til de Ændringsforslag, hvorom der ikke er Enighed i Udvalget, og dem, med Hensyn til hvilke der er stillet Underændringsforslag.

Det høie Thing vil se, at Udvalget har foreslaaet en ny Paragraf indskudt i Spidsen af Lovforslaget, idet man har ment, at den rigtigere vilde have sin Plads her end i Fattigloven. I det Forslag til en Fattiglov, der er forelagt Folkethinget, findes der jo en lignende Bestemmelse; men man har, som sagt, ment, at den rettere hørte hjemme i nærværende Lovforslag, og har derfor optaget Begyndelsen af § 63 i Lovforslaget om Fattigvæsenet paa dette Sted. Det er det, der danner det første Stykke af Ændringsforslaget under Nr. 1. Den almindelige Forpligtelse til at underkaste sig Helbredelse for den der omhandlede Sygdom udelukker ikke, at en saadan Helbredelse kan finde Sted i Hjemmet; men Udvalget har dog troet, at man med Hensyn til saadanne Personer, der ere egentlige Fattiglemmer eller i Reglen have deres Ophold i Fattighuse, burde paabyde som Pligt, navnlig ogsaa for i denne Henseende at lægge nogen Tvang paa vedkommende Myndigheder, under hvilke saadanne Personer henhøre, at de skulle henlægges i et offentligt Sygehus. Derom handler det 2det Stykke i Ændringsforslaget under Nr. 1. — Med Hensyn til det 3die Stykke skal jeg henvise til, hvad der i Betænkningen er anført, nemlig at der i de Erklæringer, der ere fremkomne under denne Sag, meget stærkt er paapeget de store Ulykker, der resultere af, at smaa Børn, som af Fattigvæsenet udsættes i Pleie, ere inficerede af Sygdommen, hvorved den, uden at det kan forhindres, udbredes til aldeles uskyldige Personer, endogsaa til hele Familier. For saa vidt muligt at reise et Værn herimod, har Udvalget troet at burde give vedkommende Fattigvæsen en Ret til at lade saadanne smaa Børn saa vel som deres Mødre undersøge, saafremt Mødrenes tidligere Forhold giver Anledning til at tro, at Sygdommen kan være tilstede hos dem. Det er naturligvis kun en Myndighed, Fattigvæsenet her faar, ingenlunde en ubetinget Forpligtelse, der paalægges det, og denne Myndighed kan udøves overfor Barnet alene, uden at Moderen tages med, og omvendt. Udvalget har ikke kunnet se bort fra, at det er af høieste Vigtighed for de Familier, hos hvem et saadant Barn kommer i Pleie, at være sikkret imod, at Smitten derigjennem skal udbredes. Jeg skal nævne et Exempel. Et Fruentimmer er forsørgelsesberettiget ude paa Landet; hun har i lang Tid været i Kjøbenhavn, har der født et Barn og er bleven sendt hjem med det til vedkommende Kommune. Her er et Exempel paa et Forhold, hvor Fattigvæsenet bør have Ret til at anvende det Sikkringsmiddel, der er givet i det foreliggende Ændringsforslag. Den høitærede Justitsminister har formuleret dette Forslag noget anderledes, idet han har ment, at Sagen nærmest skulde henvises til Afgjørelse af Politiet. Jeg skal paa Forhaand bemærke, at der fra Udvalgets Side ikke kan være Noget at erindre imod denne Redaktion. Man har ikke nævnt Politiet, fordi man har troet, at dette i enkelte Tilfælde kunde medføre sine Vanskeligheder navnlig paa Landet, hvor der saa skal korresponderes med Politimesteren. Men paa den anden Side er der ganske vist Analogier navnlig overfor Fattiglemmer, hvor Politimesteren træder til, naar der af særegne Grunde overfor dem skal udøves en Straffemyndighed efter Plakaten af 14de Decbr.